

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 160.

Femte Session.

50de Møde.

Mandagen den 12te Decemder.

(Fort.)

Tscherning (fortsat): Vi skulle i det Hele taget ikke understøtte en Retning, som gaaer løs paa at gjøre saadanne Entrepriser umulige her i Landet. Jeg holder mig overbevist om, at naar vi komme til at see rigtigt tilbunds i mange af disse Sager, hvor vi have skidt Entreprisen fra os, og selv overtaget at besørge Forretningerne udførte, saa skulle vi finde, at vi ikke have vundet derved, hverken med Hensyn til Udgift af Penge eller til Tid, ligesaa lidt som maaskee som med Hensyn til Anlægets Beskaffenhed. Sidste Gang, da jeg modsatte mig denne Bevilling, henlede jeg Opmærksomheden paa, at vi savnede Oplysninger om, hvorledes Pengene skulde bruges. Naar man kjendte dette, saa antog jeg, at Rigsdagen kunde være mere opfordret til at komme Ministeriets Forordninger imøde. Fra Ministeriets Side have vi nu efter den Tid faaet Oplysninger, som gaae ud paa, at Hensigten med disse Udgifter er at tilveiebringe det, som jeg ogsaa antager for det Nyttigste og det Nødvendige, naar der skal være en stedlig Control; men de Udgifter, som man antager at være forbundne dermed, ere efter min Formening meget for høie. De skabe Sædvaner med Hensyn til Forretninger af denne Art, som vi ikke skulle give vort Bifald. Den tgl. Commissarius, siger det ærede Medlem, som talte sidst, behøver Understøttelse til et ikke ubetydeligt Skriveri, som de nuværende bestaaende Love og Anordninger kræve; men jeg troer ikke, at det saameget er Lovene, som kræve det, som forskellige Anordninger; men disse Anordninger kunne rettes igjennem selve Re-

gjerlingen. Der er i enhver Sag af denne Beskaffenhed Noget, som kun kan rettes ad Lovgivningsveien, men Meget, som kan rettes ad Instruktionsveien. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at alle Sager skulde gaae igjennem Commissarius til Regjeringen, men det kræver ikke noget betydeligt Skriveri, naar han ikke vil lægge Meget til af sit eget. Han maa, dengang han overtog denne Post, ikke have forudsat, at den kunde gjøre noget saadant overordentligt Krav paa hans Tid, thi i saa Fald kunde han ikke have overtaget den, da han forveien havde et Embede, som han vidste, at han skulde røgte, og som vilde kræve den største Deel af hans Tid. Han har kjendt Forretningernes Omfang i deres hele Størrelse, forinden han gif ind derpaa; han har altsaa vidst, at det, naar jeg undtager en vis kort Tid, hvor han personlig maatte være tilstede, maa være et Tilsyn med visse underordnede Forretninger, saaledes at f. Ex. Expeditionsforretningerne gif i den Orden de skulde, end at de just krævede nogen betydelig Tid fra hans Side. Han har altsaa Hjælp til skrivende Forretninger, og det en Hjælp saa godt betalt, som enhver Fuldmægtig paa en Advocats eller Procurators Contoir her i Byen i Almindelighed betales, hvorfor en saadan Mand maa yde sin hele Tid. Han kan altsaa have en meget vel betalt og dygtig Mand's Tid fra Morgen til Aften for de Midler, han har; han kan altsaa ikke have Trang til noget synderligt Mere, han kan maaskee behøve nogen Hjælp til at udføre skrivende Forretninger af den Art, som ikke kræver fast Ansættelse, men hertil kan han faae Folk nok, som trænge til Arbeide. Der vil daglig kunne findes meget dygtige Folk, som søge om at faae skrivende